ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου **1940** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **381**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2639. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων. 1

Α. Ν. 2640. Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης κειμένων διατάξεων. 2

Διατάγματα

Περὶ χορηγήσεως μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀρχικελευστὰς Β. Ν., ἢ μερίδων τροφῆς ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου. 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

πὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογιῶν καθαρῶν προσόδων, πιτηδεύματος, κύκλου ἐργασιῶν κλπ. προέκυψαν διάφορα ζητήματα, πρὸς ρύθμισιν τῶν ὁποίων παρίστανται ἀνάγκη τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν περὶ τῶν φορολογιῶν τούτων διατάξεων.

Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη ὁ ὑποβαλλόμενος ἀναγκαστικὸς νόμος, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις εἰδικώτερον ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ διὰ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2287/1940 ἐπιβληθέντος ἐπὶ τριετίαν προωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἐνεργουμένη κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων διαδικασίαν, ἀπαιτεῖ σημαντικὴν ἀπασχόλησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, πρὸς τούτοις δὲ καὶ δαπάνας διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐπιτρεπομένων ἐνδίκων μέσων ὡς καὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν ποικίλης ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τούτων, πρὸς συγκέντρωσιν πληροφοριῶν καὶ πρὸς καθοδήγησιν εἰ ἐν γένει παρακολούθησιν τῆς συντελουμένης ἐργασίας.

Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ἐπιζητεῖται τρόπος ἁπλουστεύσεως τῆς σχετικῆς διαδικασίας τόσον διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ φαλεστέραν πραγματοποίησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐσόδου, ὅσον καὶ τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν σήμερον ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν ἐκ τοῦ φόρτου ἐργασίας, τὸν ὁποῖον προκαλεῖ αὕτη, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν φορολογουμένων ἐκ τῶν συναφῶν ὀχλήσεων.

Προκειμένου περὶ τοῦ βάμβακος, ἡ ἐνεργουμένη συγκέντρωσις καὶ ἐνιαία διαχείρισις αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν ὁριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2538/1940 Γεωργικῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων ἢ Κοινοπραξιῶν αὐτῶν, παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐκ τούτου ἐσόδου κατὰ σύστημα ἁπλούστατον, διὰ παρακρατήσεως τοὐτέστι τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ παραδιδομένου εἰς τὴν συγκέντρωσιν βάμβακος φόρου κατὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς παραγωγοὺς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, σύστημα ὅπερ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐνέχει πλήρη τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀκριβοδικαίου καθορισμοῦ τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως ἑκάστου παραγωγοῦ.

Περὶ τούτου προνοοῦσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ προκειμένου Νόμου, καθοριζομένου ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὁ οὕτω παρακρατούμενος φόρος θὰ ἀποδίδεται πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὡς καὶ τῆς χορηγήσεως εἰς τὰς ἐνεργούσας τὴν παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ φόρου πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Γεωργικὰς Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκ Νόμου 2287/1940 ποσοστοῦ 4 ο/ο δι' ἔξοδα βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ἀντὶ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, ἅτινα οὐδεμίαν ἀνάμιξιν θὰ ἔχωσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Ἄρθρον 2. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνεται πρόνοια καὶ ἀπαλλάσσεται ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἡ ἐν Θεσ)νίκῃ οἰκοδομὴ τοῦ ἀποβιώσαντος Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας Καμὰλ Ἀττατούρκ, ἡ δωρηθεῖσα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονικέων καὶ περιελθοῦσα, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, εἰς τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον.

Ἄρθρον 3. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπαλλάσσονται τῆς οἰκείας φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων αἱ εἰσφοραὶ αἱ γιγνόμεναι ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ τῶν κερδῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Ἄρθρον 4. Κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 332/1936 ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη ἐν τῇ διατάξει τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἡ λέξις «κτωμένης». Ἐπειδὴ ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ἐδημιουργήθησαν ἑρμηνευτικὰ ζητήματα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως ἐπανορθοῦται τὸ κείμενον τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἄρθρον 5. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατείνεται καὶ διὰ τὴν τριετίαν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41, 1941—42, 1942—43 ἡ ἰσχὺς τῶν πινάκων συντελεστῶν τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς φορολογητέας προσόδου τῶν κατηγοριῶν Δ' (ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) καὶ Ζ' (ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων).

Ἄρθρον 6. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2064/1939 ὡρίσθησαν τὰ καταβλητέα εἰς τοὺς

ἀξιωματικοὺς τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων πολεμικὰ ἐπιδόματα. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα, ὡς ἄλλως εἶναι εὐνόητον, ἀποτελοῦντα προσαύξησιν τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῶν καθαρῶν προσοδων (Στ' κατηγορίας).

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἐν λόγῳ ἐπιδόματα καταβάλλονται μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος οὐχὶ δὲ μετὰ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν, καταβαλλομένων κατ' ἄλλον τρόπον καὶ χρόνον, ἐγεννήθησαν μεγάλαι δυσχέρειαι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν τούτων ἐπιδομάτων ἀναλογοῦντος φόρου καθαρῶν προσόδων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ εἶναι προοδευτικοί. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ὁρισθῶσιν εἰδικοὶ φορολογικοὶ συντελεσταί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ φορολογῶνται τὰ πολεμικὰ ταῦτα ἐπιδόματα ἄνευ συνυπολογισμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν, καθορισθέντος συγχρόνως ὅτι ὁ φόρος θὰ παρακρατῆται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ θὰ ἀποδίδηται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 7. Διὰ εἰδικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐπιτρέπεται ἔκπτωσις ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν τόκων τῶν ἀποδεδειγμένων χρεῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθ' ἕκαστα προσόδων. Ἐν τῇ πράξει ὅμως ἐνεφανίσθησαν περιστατικὰ καταστρατηγήσεως τῆς διατάξεως ταύτης διότι, ἐνῷ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἐζητεῖτο ἡ ἔκπτωσις τόκων, ὑπὸ τούτου οὐδὲν δικαιολογητικὸν προσήγετο τῆς περαιτέρω χρησιμοποιήσεως τῶν κεφαλαίων τῶν προσποριστέντων ἐκ τοῦ δανείου, τὰ ὁποῖα ἀνερχόμενα πολλάκις εἰς μεγάλα ποσὰ παράγουσι πρόσοδον μὴ δηλουμένην εἰς τὴν φορολογίαν.

Ὅθεν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου συνεδυάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόκων μὲ ὑποχρέωσιν τοῦ φορολογουμένου νὰ ἀποδείξῃ τὴν περαιτέρω χρησιμοποίησιν τῶν κεφαλαίων τοῦ δανείου, τοὺς τόκους τοῦ ὁποίου ζητεῖ νὰ ἐκπέσῃ ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου του.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 8. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποσαφηνίζεται ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὁριζομένη προθεσμία παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου συμπληροῦται, προκειμένου περὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς κατέστη ὁριστικὸν τὸ τελευταῖον στοιχεῖον τῆς ἀναλυτικῆς προσόδου ἐφ' ὅσον ἡ ὁριστικοποίησις τούτου ἐγένετο μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως προθεσμίας.

Προσέτι καθορίζεται σαφέστερον ἡ προθεσμία παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ὑπόχρεως εἰς φόρον φορολογούμενος ἀπεβίωσε χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς φορολογικάς του ὑποχρεώσεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 9. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφορῶσι ζητήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων διαφόρων Ταμείων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 10. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζονται τὰ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς συνθετικοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ κληρονόμου καὶ τῶν κληροδόχων τῆς Ἀθηνᾶς Χήρας Ὄθωνος Σταθάτου διὰ τὴν παρὰ τῆς ἀποβιωσάσης κτηθεῖσαν συνολικὴν πρόσοδον, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς τὸν προσήκοντα συνθετικὸν φόρον. Κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος, ὁ κληρονόμος ἔχει ἀλληλέγγυον μετὰ τῶν κληροδόχων ὑποχρέωσιν καταβολῆς τοῦ φόρου. Ἐπειδὴ κληροδόχοι τῆς ἀποβιωσάσης εἶναι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, καὶ τὰ κοινωφελῆ ἱδρύματα ὁ Μουσικὸς καὶ Δραματικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, τὸ Ἄσυλον Ὄθωνος Σταθάτου, τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων κλπ., ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ ἀπαλλαγῶσι τὰ ἱδρύματα ταῦτα τοῦ βαρύνοντος αὐτὰ μέρους ἐκ τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως, ἐπιμεριζομένου τοῦ ὀφειλομένου συνολικοῦ φόρου ἀναλόγως πρὸς τὸ σύνολον τῆς καταλειφθείσης περιουσίας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πρὸς τὰ ἱδρύματα καταλειφθεῖσαν τοιαύτην. Δι' εἰδικωτέρων διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζονται ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τοῦ ἐπιμερισμοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 11. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατείνεται ἡ προθεσμία ἐγγραφῆς εἰς συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον ὑποθέσεων Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 12. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου διασαφηνίζεται ὅτι οἱ ἐκμεταλλευταὶ ἁλιευτικῶν πλοιαρίων ὑπάγονται εἰς τὸν φόρον τῆς κλίμακος καὶ οὐχὶ εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων, ὡς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν σχετικῶν διατάξεων ὑπεστηρίχθη.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 13. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς φορολογίας τῶν ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν, ὁσάκις εἰς αὐτὰς μετέχει καὶ ἀνώνυμος ἢ ἑτέρα ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀμφισβητήσεων τῶν προκυπτουσῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος ὅσον καὶ τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐπὶ ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν εἰς τὴν φορολογίαν διὰ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν των προκυπτόντων καθαρῶν κερδῶν, ὑποβάλλεται τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἑταιρείας καὶ οὐχὶ κατ' ἰδίαν τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν μέλη.

Ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τῆς φορολογίας, ὁσάκις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας περιλαμβάνεται Ἀνώνυμος Ἑταιρεία, δημιουργεῖται ζήτημα διπλῆς φορολογίας διὰ τὸ εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρείαν ἀνῆκον τμῆμα τῶν κερδῶν τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας, καθόσον τὸ ποσὸν τοῦτο, φορολογούμενον ἀρχικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας κατὰ τὴν πρόκυψίν του, θὰ φορολογηθῇ μεταγενεστέρως καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας, ὅταν θὰ περιληφθῇ εἰς τὰ ἔσοδά της, καθ' ὅσον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκπτωσις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας.

Τὸ αὐτὸ ζήτημα παρουσιάζεται καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας μετέχει ἑτέρα ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐτέθη ἡ διάταξις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου. Συμφώνως πρὸς ταύτην εἰς τὰς ἀνωτέρω μνημονευομένας περιπτώσεις δὲν θὰ ὑποβάλληται εἰς φορολογίαν τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας διὰ τὰ συνολικὰ καθαρὰ κέρδη ἀλλὰ θὰ φορολογῆται μόνον διὰ τὸ τμῆμα ἐκεῖνο, ὅπερ βάσει τῶν σχετικῶν ὅρων τοῦ καταστατικοῦ της, ἀνήκει εἰς μὴ ἀνώνυμον ἢ ἑτερόρρυθμον ἑταιρείαν μέλος της, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσόν, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀνώνυμον ἢ τὴν ἑτέραν ἑτερόρρυθμον ἑταιρείαν θὰ φορολογῆται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ὡς δηλονότι ἐὰν προέκυπτεν ἐξ ἐργασιῶν ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 14. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπεκτείνονται αἱ διατάξεις προγενεστέρων νομοθετημάτων παρασχεθεῖσαι διευκολύνσεις καταβολῆς τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν παρελθόντων μηνῶν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὑπῆρξε ἀμφισβήτησις ἐὰν τυγχάνωσι βιομηχανικαὶ καὶ αἱ ὁποῖαι προσεφυγον διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸ Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 15. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφ' ἑνὸς μὲν κανονίζονται διάφοροι διαταγαί, αἵτινες παρέστη ἀνάγκη νὰ ἐκδοθῶσιν ἐπὶ ζητημάτων προκυψάντων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ρυθμίζεται ὁ χρόνος τῆς ὑπαγωγῆς εἰς φόρον ἐσόδων προερχομένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως συμβάσεών τινων μετὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 16. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφ' ἑνὸς κυροῦνται αἱ διαταγαὶ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὴν Διευθύντριαν Ταμείου Γενικῶν Ἐσόδων περὶ καταβολῆς τοῦ φόρου τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 καὶ εἰς ἄλλ

νόμισμα, πλὴν τῶν λιρῶν Ἀγγλίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου παρέχονται ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τῶν προσαυξήσεων εἰς τοὺς καταβάλλοντας ἐκπροθέσμως τὸν φόρον τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 τῶν Α΄, Β΄ Γ΄ καὶ Δ΄ τριμηνιῶν τοῦ ἔτους 1940.

Ἄρθρον 17. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ἡ προθεσμία πρὸς δήλωσιν τοῦ φόρου ὑπεραξίας τῶν πλοίων ἐξάμηνος ἀντὶ τῆς ἄχρι τοῦδε ἰσχυούσης διμήνου τοιαύτης.

Ἄρθρον 18. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται πληρέστερον αἱ κυρωτικαὶ διατάξεις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων πλοιοκτητῶν τῆς ὑποχρεώσεώς των πρὸς ἐπαναφορὰν ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν τῶν ὑπὸ παναμαϊκὴν σημαίαν πλοίων των.

Ἄρθρον 19. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ὅτι ὁ φόρος ὑπεραξίας δὲν προσαυξάνεται δι' οὐδενὸς προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων. Προσέτι ὁρίζεται ὅτι ἡ κατὰ βολὴ τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου τῶν ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 20. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῦται ἀπαγόρευσις εἰς τοὺς μονίμους ὑπαλλήλους τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ προσλαμβάνωνται ὡς ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς ἐπιχειρήσεις τὰς ὁποίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἠλεγξαν ἢ διεχειρίσθησαν φορολογικὰς ὑποθέσεις αὐτῶν. Ταυτοχρόνως δὲ τίθενται κυρωτικαὶ διατάξεις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τόσον διὰ τὸν ἀποχωρήσαντα τῆς ὑπηρεσίας οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἡ ὁποία ἤθελε δεχθῆ τὰς ὑπηρεσίας τούτου.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἀναγκαστικοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1940.

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
Ὑπήκοος

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2639. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ὅσάκις ἐνεργεῖται συγκέντρωσις καὶ ἐνιαία διαχείρισις τοῦ βάμβακος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2538/1940 «περὶ ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς βάμβακος», ἐπιτρέπεται ὅπως, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Συνεταιρισμῶν ἐκδιδομένης δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, ὁ κατὰ τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 2287/1940 προσωρινὸς φόρος γεωργικῆς παραγωγῆς ἐπὶ τοῦ συσπόρου βάμβακος, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ παντὸς ποσοῦ καταβαλλομένου πρὸς τοὺς παραγωγούς, εἴτε λόγῳ προκαταβολῆς εἴτε κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ἀξίας τοῦ παρ' αὐτῶν παραδιδομένου εἰς τὴν συγκέντρωσιν συσπόρου βάμβακος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 10 τοῦ ὡς ἄνω ἀναγκ. νόμου 2538/1940, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται παρακρατούμενος ὑπὸ τῶν ἐνεργουσῶν τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐνιαίαν διαχείρισιν τοῦ βάμβακος Γεωργικῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων ἢ Κοινοπραξιῶν τούτων ἢ τῶν ἐντολοδόχων των. Ἡ ἀπόδοσις πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ οὕτω παρακρατουμένου φόρου ἐνεργεῖται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ ἐνεργουμένης οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—41 δὲν ἀπαιτεῖται ἔκδοσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Συνεταιρισμῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2538/1940 ἐπιστροφὴ ἐκκοκκισμένου βάμβακος, εἰς κατ' ἐπάγγελμα βιοτέχνας παραγωγοὺς βάμβακος, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ καταβολῇ τῶν δαπανῶν τῆς ἐκκοκκίσεως καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιστρεφομένης ποσότητος βάμβακος φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς.

3. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ διενεργοῦσα τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐνιαίαν διαχείρισιν τοῦ βάμβακος Γεωργικὴ Συνεταιρικὴ Ὀργάνωσις ἢ Κοινοπραξία δικαιοῦται εἰς ἀπόληψιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2287/1940 ποσοστοῦ δι' ἔξοδα βεβαιώσεως, ὅπερ αὕτη δύναται νὰ παρακρατῇ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἀποδιδομένου πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ οἰκοδομὴ ἡ δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονικέων πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας Καμὰλ Ἀττατούρκ καὶ περιελθοῦσα μετὰ τὸν θάνατον τούτου εἰς τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου Α΄ κατηγορίας καθαρῶν προσόδων.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτωμένων ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς δωρεᾶς καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α΄ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον, ἀντικαθίσταται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς :

«Ὡς γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως λογίζονται αἱ εἰσφοραὶ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας καὶ αἱ εἰσφοραὶ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.»

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς οὕτω ἀντικαθιστωμένης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937 — 38.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὑπόχρεοι εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς κτωμένης προσόδου, ἐφ' ὅσον ὑπόκεινται, εἰς τὸν φόρον τῆς κατηγορίας ταύτης, εἶναι :»

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 332/1936 γενομένη ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 29 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων πινάκων συντελεστῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων τῆς τριετίας 1934—35 ἕως καὶ 1936—37, ἥτις διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1349/1938 παρετάθη μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1939—40, παρατείνεται καὶ διὰ τὴν τριετίαν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41, 1941—42 καὶ 1942—43.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων φόρος ἐπὶ τῶν ἐν γένει πολεμικῶν ἐπιδομάτων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὁρίζεται,

κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁριζομένων φορολογικῶν συντελεστῶν καὶ ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, ὡς ἀκολούθως.

α) Διὰ τοὺς πλοιάρχους παντὸς βαθμοῦ καὶ τοὺς α' μηχανικοὺς εἰς 10 ο/ο.

β) Διὰ τὸν ὑποπλοίαρχον καὶ τὸν β' μηχανικὸν εἰς 7 ο/ο.

γ) Διὰ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς εἰς 5 ο/ο.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρος παρακρατεῖται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐπιδομάτων τούτων καὶ ἀποδίδεται παρὰ ταύτης πρὸς τὸ Δημόσιον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐπιδομάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὴν τετάρτην περίπτωσιν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολούθως :

«Οἱ τόκοι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον χρεῶν δὲν ἐκπίπτονται εἰς ἣν περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου δὲν δηλοῦται ἡ πρόσοδος ἐκ τῶν χρεωγράφων, τῶν δοθέντων ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου δὲν ἀποδεικνύεται ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον χρησιμοποίησις τῶν κεφαλαίων τῶν προσποριστέντων ἐκ τοῦ δανείου.»

2. Ἀποφάσεις Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν κρίνασαι ἀντιθέτως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων τῶν διατάξεων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἀπευθυνομένῃ ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἢ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐγγραφὴ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως προθεσμίας. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἡ ἐγγραφὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω πενταετίας καὶ μέχρι συμπληρώσεως ἔτους ἀφ' ἧς κατέστη ὁριστικὸν τὸ τελευταῖον στοιχεῖον τῆς ἀναλυτικῆς προσόδου. Συντρεχούσης περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἐγγραφῆς εἰς συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον ἄρχεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ φορολογουμένου.»

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 9.

1. Τὰ δυνάμει τῶν νόμων 3345, 5502, 6419, τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 862/1937 λειτουργοῦντα Ταμεῖα Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων.

2. Ὁ βεβαιωθεὶς φόρος 1940 - 41 καὶ προγενεστέρως ἐκπίπτεται, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὰ κοινωφελῆ ἱδρύματα ὁ Μουσικὸς καὶ Δραματικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, τὸ Ἄθλον Ὀθωνος Σταθάτου, τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων, τὸ Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμὸς» καὶ ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «Παρνασσὸς», ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Κώδικος φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων βαρύνοντος αὐτὰ συνθετικοῦ φόρου, τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1935—36, 1936—37, 1937—38, ὡς κληροδόχους τῆς Ἀθηνᾶς χήρας Ὄθωνος Σταθάτου διὰ τὴν παρὰ τῆς ἀποβιωσάσης κτηθεῖσαν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον, δι' ἣν αὕτη δὲν εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς τὸν προσήκοντα συνθετικὸν φόρον.

2. Τὸ βαρῦνον τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἱδρύματα κλάσμα τοῦ φόρου καθορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ε' Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀθηνῶν, ἐπιμεριζομένου τοῦ ὀφειλομένου συνολικοῦ φόρου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἀναλόγως πρὸς τὸ σύνολον τῆς καταλειφθείσης κληρονομικῆς περιουσίας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν εἰς τὰ κοινωφελῆ ἱδρύματα καταλειφθεῖσαν τοιαύτην.

Ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην κατανομὴν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποτίμησις τῆς κληρονομικῆς περιουσίας ἐν τῇ ἀπογραφῇ τῆς κληρονομίας, τοιαύτης δὲ μὴ συνταχθείσης αἱ ὑπὸ τοῦ κληρονόμου ἐπιδοθεῖσαι δηλώσεις καὶ ἐν ἀμφισβητήσει τῆς δι' αὐτῶν δηλωθείσης ἀξίας ἡ ἀμετακλήτως δι' ἀποφάσεως τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καθορισθεῖσα τοιαύτη. Ἐν μὴ τοιαύτῃ ἐπιλύσει τῆς ἀμφισβητήσεως ταύτης κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνεται προσωρινῶς ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος μεταξὺ δηλώσεως καὶ ἐκτιμήσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ζ' Ἀθηνῶν, γίνεται δὲ ἀνάλογος ἀναθεώρησις μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἄνω ἀποφάσεως.

3. Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πράξεως κοινοποιεῖται διὰ δημοσίου ὀργάνου πρὸς τὸν ἐγκατάστατον κληρονόμον τῆς Ἀθηνᾶς χήρας Ὄθωνος Σταθάτου, κατ' αὐτῆς δὲ ἐπιτρέπεται, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἔνστασις ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης ἀμετακλήτως.

4. Τὸ μέρος τοῦ φόρου, ὅπερ μετὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου γενόμενον ἐπιμερισμὸν ἀναλογεῖ εἰς τὴν κληροδοτηθεῖσαν εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἱδρύματα περιουσίαν διαγράφεται, τὸ ὑπόλοιπον δὲ μέρος εἰσπράττεται παρὰ τοῦ κληρονόμου, διατηροῦντος τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων δικαιώματα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν λοιπῶν κληροδόχων φυσικῶν προσώπων.

5. Ἐὰν συνεπείᾳ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἢ, ἐὰν συνεπείᾳ τῶν ἐκκρεμουσῶν ἐφέσεων τοῦ κληρονόμου διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1935—36, 1936—37 καὶ 1937—38, τροποποιηθῶσιν αἱ ἀποφάσεις τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου, γίνεται ἀναθεώρησις τοῦ γενομένου ἐπιμερισμοῦ καὶ βάσει ταύτης καταβάλλεται πᾶν ἐπὶ πλέον ὀφειλόμενον ποσόν, ἢ ἐπιστρέφεται τὸ ἐπὶ πλέον καταβληθὲν τυχὸν τοιοῦτον.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1932—33, 1933—34 καὶ 1934—35, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἤθελε κριθῇ ὅτι ὀφείλεται ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς χήρας Ὄθωνος Σταθάτου ὁ φόρος τῶν ἐτῶν τούτων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2094/1939 χορηγηθεῖσα παράτασις τῆς προθεσμίας πρὸς ἐγγραφὴν εἰς συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων τῆς α' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 12.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις :

«Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου δὲν ὑπάγονται οἱ ἐκμεταλλευταὶ ἁλιευτικῶν πλοιαρίων, οἵτινες ὡς πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἁλιείας κέρδη αὐτῶν ὑπάκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος φόρον».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις: «Ἐπὶ ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν, ἐὰν μεταξὺ τῶν ἑταίρων περιλαμβάνηται καὶ ἀνώνυμος ἑταιρεία ἢ ἑτέρα ἑτερρόρυθμος ἑταιρεία, τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κερδῶν αὐτῆς, μετ' ἐκπτωσιν ἐκ τούτων τῶν κερδῶν τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν ἀνώνυμον ἢ ἑτερόρρυθμον ἑταιρείαν. Τὰ κέρδη ταῦτα τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ, κατὰ περίπτωσιν, ἑτερορρύθμου ἑταιρείας φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰσχυούσας εἰδικὰς περὶ ἑκατέρας τούτων διατάξεις.»

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1349/1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων νόμων» ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευματιῶν τῶν διακοπτόντων τὸ ἐπιτήδευμά των ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1937 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1982/1939 παρεχομένη εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἀμφισβητησάσας τὸν χαρακτηρισμόν των ὡς βιομηχανικῶν δυνατότης τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, μέχρι τοῦ μηνὸς τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὀκτὼ ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἄνευ τῶν προσαυξήσεων τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660/1937, παρέχεται καὶ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις δι' ἃς ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐξεδόθη ἢ ἐκδοθήσεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1941, αὐξανομένων ἅμα τῶν μηνιαίων δόσεων εἰς δώδεκα.

2. Οἱ κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1982/1939 καταλογιζόμενοι τόκοι ὑπερημερίας καὶ τὸ πρόσθετον τέλος 10 ο/ο δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζονται ἀπὸ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐγένετο ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου.

Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ποσὰ ἐπιστρέφονται ἢ συμψηφίζονται πρὸς ὀφειλόμενον φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

3. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660/1937, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1982/1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) Τὰ ὑπὸ τῶν πλοίων ἀτελῶς εἰσαγόμενα ὑλικὰ ἐπισκευῆς τούτων, ὡς καὶ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν προοριζόμενα εἴδη.»

4. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660/1937, ὡς ἰσχύει σήμερον, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον ζ'.

«ζ') Τὰ ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου εἰσαγόμενα εἴδη τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας.»

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ Ἀλυκοποιείου, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 12 Ὀκτωβρίου 1939 καὶ 28 Δεκεμβρίου 1939 συμβάσεων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ἀεροπορίας), καταβάλλεται, σὺν τῇ ὑποβολῇ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης τῶν ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένων.

Τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα ποσὰ ὁ φόρος δέον νὰ καταβληθῇ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1940, ἐπιδιδομένης σχετικῆς δηλώσεως.

Μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης διατάξεως ὁριζομένων προθεσμιῶν καταλογίζονται αἱ προσαυξήσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660/1937.

2. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Χ. 1454 τῆς 2 Μαρτίου 1940 καὶ Χ. 2763 τῆς 5 Ἀπριλίου 1940 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν παρετάθη ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν ὑπὸ τῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων δηλώσεων φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰουλίου, Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου 1939.

3. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὸ τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» βάμβακος καὶ ἐρίων εὑρισκομένων ἀζητήτων ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης.

4. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος σπόρου βίκου καὶ σπόρου γεωμήλων.

5. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 3053 τῆς 26 Φεβρουαρίου 1940 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν μηχανημάτων ὑπὸ τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας Χαλυβδοφύλλων καὶ Λευκοσιδήρου.

6. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Θ. 3102 καὶ Δ. 6821 τῆς 8 Ἀπριλίου 1940 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν παρεχωρήθη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν θρησκευτικῶν βιβλίων ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «ἡ Ζωὴ» καὶ τῶν ἔργων τέχνης τῶν φιλοτεχνηθέντων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν Κωνστ. Δημητριάδου.

7. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Α. 19670 τῆς 24 Ἰουνίου 1940 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ὑπὸ τῶν ἐκ Βουλγαρίας προσφύγων, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. Π. 3855 τῆς 5 Ἀπριλίου 1940 διαταγή, δι' ἧς ἀπηλλάγη τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 16.

1. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Π. 16131 τῆς 15 Ἰουλίου 1940 καὶ Π. 22690 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1940 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, περὶ καταβολῆς τοῦ ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 τῆς τρίτης καὶ ἑπομένων τριμηνιῶν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1940 εἰς δολλάρια ἢ εἰς δραχμάς, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. Λ. 16961 τοιαύτη τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1940 πρὸς τὸν Διευθυντὴν Ταμείου Γενικῶν Ἐσόδων περὶ εἰσπράξεως ὀφειλομένου φόρου πλοίων εἰς δραχμάς.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης ἐπὶ ἑκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως, οἱ καταβαλόντες τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 φόρον τῆς πρώτης, δευτέρας, τρίτης καὶ τετάρτης τριμηνίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1940, μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαλλάσσωνται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου προσαυξήσεων, τῆς ἀπαλλαγῆς ὅμως ταύτης μὴ ἐξικνουμένης μέχρις ἐπιστροφῆς τῶν τυχὸν καταβληθέντων ποσῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2075/1939, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2288/1940, ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

«3. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φόρος δηλοῦται καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς πωλήσεως καὶ ἐν γένει μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας τοῦ πλοίου ἢ τῆς ὁριστικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως, δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς διαταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ τῆς Χώρας, εἰς τὸ νόμισμα τῆς ὁποίας κατεβλήθη τὸ τίμημα τοῦ πλοίου ἢ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις, ἢ καὶ ἐπὶ ἑτέρας Χώρας, καθοριζομένης ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ πωλήσεως καὶ ἐν γένει μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας πλοίων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς δραχμάς.»

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν καὶ ἡ ἀντικαθιστωμένη διάταξις.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2288)1940 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἕπεται :

«3. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῶν πλοιοκτητῶν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των ἀδείας ἀποδημίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' οἱονδήποτε λόγον, ὡς καὶ ἡ παροχὴ πρὸς αὐτοὺς συναλλάγματος δι' οἱανδήποτε χρῆσιν, ὁ δὲ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν ἢ, προκειμένου περὶ τῶν μὴ ὑπεχόντων φορολογικὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον, ὁ φόρος καθαρῶν προσόδων πασῶν τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος καὶ ὁ φόρος πάσης προσόδου αὐτῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ ἐφεξῆς τριπλασιάζεται καταβαλλόμενος εἰς μίαν δόσιν».

Ἄρθρον 19.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 2075/1939, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2288/1940 φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων δὲν προσαυξάνεται δι' οὐδενὸς προσθέτου ποσοστοῦ ἢ φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ τῶν τρίτων.

2. Ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράγρ. 20 τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου τέλους τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων.

Ἄρθρον 20.

1. Μόνιμοι ὑπάλληλοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαγορεύεται ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας νὰ προσλαμβάνωνται ὡς ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐν γένει νὰ καταρτίζωσιν οἱανδήποτε σύμβασιν παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐπὶ μηνιαίῳ ἢ ἡμερησίῳ ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως καταβαλλομένῳ μισθῷ ἢ ἀμοιβῇ ἐν ἐμπορικῇ ἢ βιομηχανικῇ ἐπιχειρήσει παντὸς εἴδους, τύπου καὶ μορφῆς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των ὡς δημοσίων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διενήργησαν οἱουδήποτε φορολογικὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἢ διεχειρίσθησαν, καθ' ἣν εἶχον ἁρμοδιότητα, φορολογικὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς, ἢ ἔκριναν τοιαύτην ὑπόθεσιν ὡς μέλη φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Δικαστηρίων ἢ ὁπωσδήποτε συνέπραξαν εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπὶ ταύτης γνώμης ἢ ἀποφάσεως Συμβουλευτικῆς ἢ ἄλλης Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς κειμένης φορολογικῆς νομοθεσίας.

Ἡ αὐτὴ ἀπαγόρευσις ἰσχύει καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως μὴ ἐλεγχθείσης μὲν κλπ. ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπαλλήλου, ἀλλ' ἀνηκούσης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς πρόσωπον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἑτέρα ἐλεγχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἐπιχείρησις, ὡς καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐνδιαφέρεται οἰκονομικῶς ἡ ἐλεγχθεῖσα ἐπιχείρησις.

2. Πᾶς ἐργοδότης, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, προσλαμβάνων ὑπάλληλον ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προσώπων καὶ ἐν γένει δεχόμενος τὰς ὑπηρεσίας τῶν προσώπων τούτων ἐν ἀσκουμένῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπορικῇ ἢ βιομηχανικῇ ἐπιχειρήσει κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς αὐτῆς παραγράφου τιμωρεῖται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 50.000 μέχρι 500.000 δραχμῶν. Ὁ δὲ κατὰ παράβασιν τῶν αὐτῶν διατάξεων παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του εἴτε ὡς ὑπάλληλος εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον στερεῖται παντὸς δικαιώματος ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1234 «περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως», τοῦ Νόμου 2112 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» ὡς καὶ τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας, ἔτι δὲ καὶ πάσης οἱασδήποτε φύσεως παροχῆς, συντάξεως ἢ ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων προβλεπομένης ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

3. Πᾶσα σύμβασις καταρτισθεῖσα μέχρις ἓξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κηρύσσεται ἄκυρος καὶ λογίζεται καθ' ὅλα ἀνίσχυρος, ἐφ' ὅσον ἀντιβαίνει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, ἡ δὲ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐξακολούθησις τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν τῇ ἐπιχειρήσει ὑπὸ τοῦ οὕτω ἐν αὐτῇ προσληφθέντος συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τούτου κυρώσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2640. 1940

Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης κειμένων διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἢ ὁπωσδήποτε στρατεύσεως, ἐὰν στρατευόμενός τις, ἐκ τῶν διὰ νόμου λαμβάνειν οἱουδήποτε εἴδους δάνεια παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ της, δὲν ἤθελε πληρεξουσιοδοτήσει τινά, ἔστω καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιου-

σίας του, δύνανται ἀντὶ τούτου, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του, νὰ δανείζωνται παρὰ τῆς ρηθείσης Τραπέζης ὡς ὁ στρατευόμενος, καὶ κατὰ σειρὰν προτεραιότητος, ἡ σύζυγος τοῦ στρατευομένου ἢ οἱ ἀνιόντες αὐτοῦ ἢ τὰ τέκνα του, ἄρρενα ἢ θήλεα συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ οἱ ἀδελφοὶ ἢ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Προκειμένου περὶ καπνῶν, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβάλωνται πρὸς τὰς οἰκείας οἰκονομικὰς ἀρχάς, παρ' ἑνὸς τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων προσώπων, καὶ αἱ αἰτήσεις διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας καλλιεργείας καπνοῦ καὶ αἱ δηλώσεις παραγωγῆς καπνοῦ διὰ τὴν θεώρησιν αὐτῶν, ὡς ἀδειῶν κατοχῆς κλπ. δυναμένου τοῦ προσώπου τούτου καὶ εἰς περίπτωσιν ταύτην νὰ δανείζηται παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τῆς λήψεως δανείων καλλιεργητικῶν ἢ ἐπὶ πλασματικῷ ἐνεχύρῳ διὰ λογαριασμὸν τοῦ στρατευθέντος.

Ἄρθρον 3.

Πᾶν πρόσωπον ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων, δανειζόμενον παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης θεωρεῖται ἔναντι ταύτης ἐνεργὸν ὡς ἐντολοδόχος τοῦ στρατευθέντος, πᾶσα δὲ πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν πρᾶξις του ὑποχρεοῖ γενικῶς ἀπέναντι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὸν στρατευθέντα.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ὁ παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δανεισθεὶς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐπιδείξῃ δόλον ἢ ἀμέλειαν κατὰ τὴν χρησιμοποίησιν, ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ στρατευθέντος, ὑπέχει ἀπέναντι μὲν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὰς ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ της διὰ τοὺς ὀφειλέτας της ἀπορρεούσας εὐθύνας, ἀπέναντι δὲ τοῦ στρατευθέντος εὐθύνεται ἀστικῶς.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν περιπτώσει μὴ καλλιεργείας δι' οἱονδήποτε λόγον, ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐχόντων πρὸς τοῦτο νόμιμον δικαίωμα, δύναται ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως νὰ προβαίνῃ, διὰ τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων, χωρὶς ν' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο προηγουμένη ρητὴ συγκατάθεσις τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Εἰς περίπτωσιν ἐπίσης καθ' ἣν διὰ γενικωτέρους λόγους ἢ δι' εἰδικοὺς τεχνικοὺς τοιούτους, ἐπιβάλλεται ἡ καλλιέργεια καὶ ἄλλων ἀκαλλιεργήτων ἐκτάσεων ὡς εἶναι λ. χ. αἱ συνεχόμεναι τοιαῦται, αἱ ρηθεῖσαι Ὑπηρεσίαι δύνανται νὰ προβαίνωσι εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων εἰς βάρος τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἄνευ ἐπίσης ρητῆς συγκαταθέσεως τούτων.

3. Ἡ ἀξία τῆς γενομένης παρὰ τῶν ὡς ἄνω Ὑπηρεσιῶν ἐργασίας, θὰ καταβάλληται παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἐκδόσεως πιστοποιήσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας καὶ χρεώσει τῶν ὡς ἄνω προσώπων. Ταῦτα θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον, ὡς ὀφειλέται τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, δυναμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ρηθείσης ἐγγραφῆς καὶ πιστοποιήσεως νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὡς ἄνω καταβολῶν δι' ὅλων τῶν ἐπιτρεπομένων ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ της νομίμων μέσων.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως, ἤθελε ἀνατεθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις ἄλλης ἐκτάσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας ἢ ἄλλης ἁρμοδίας ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον καλλιεργηθεισῶν ἐκτάσεων, εἰς πρόσωπα ὑπὸ ταύτης ὁριζόμενα, ἢ ὡς ἀνωτέρω ἐργασία καλλιεργείας ἐκτελεῖται χρεώσει τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν ἐκμετάλλευσιν.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν πάντα τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα, ἤθελον ὑπογράψει διὰ τὴν ρηθεῖσαν αἰτίαν δανειστικὰ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἔγγραφα, ἡ ἀξία τῆς ἐργασίας καλλιεργείας τῶν κτημάτων των θὰ καταβάλληται ὑπὸ ταύτης εἰς τὰς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας διὰ παρακρατήσεως ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσαι αἱ γενόμεναι παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἄνω αἰτίαν καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καταβολαί, τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀναλαμβάνοντος τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξοφλήσεώς των ἐντὸς διετίας ἀφ' ἧς ἐγένετο αἱ καταβολαί, ἐφόσον κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἡ παρὰ τῶν ὑποχρέων εἰσπραξίς των.

Ἄρθρον 7.

Ἐπίσης ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον ἐντολῶν ἐκδιδομένων ἢ ἐκδοθησομένων ἐπ' ὀνόματι στρατευομένων διὰ τὴν συγκέντρωσιν πάσης φύσεως προϊόντων εἰς τοὺς κομιστὰς αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων προσώπων, ἄνευ εὐθύνης της καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ περίπτωσις ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 271 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«ἑξ ἑνὸς μέλους, γνώστου τῶν γεωργοοικονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας, ὁριζομένου, ὡς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας».

Ἄρθρον 9.

Τὸ πρῶτον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 271 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει κατὰ Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, κωλυομένου ἢ ἀπόντος τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἐκ τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ, οἵτινες καὶ εἰσηγοῦνται τὸ θέματα, εἰς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ ἡ ἄσκησις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ', δ' καὶ ε' ἁρμοδιοτήτων καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἄρθρον 10.

Κυροῦται ἡ κατὰ τὴν Α' Συνεδρίασιν τῆς 14 Ἰανουαρίου 1938 ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα οὕτω :

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1936 ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ ἀναθέσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος» τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 350)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι

ὅτι δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογήν, προκειμένου περὶ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν, αἱ γενικαὶ περὶ ἐποπτείας τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 574)37 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως «περὶ ἀσκήσεως τῆς ἐποπτείας καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς νομιμότητος ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς

Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις κυρωθήσεται διὰ νόμου».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ χορηγήσεως μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀρχικελευστὰς Β. Ν., ἢ μερίδων τροφῆς ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 2594)1940 «περὶ χορηγήσεως μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς Ἀξιωματικούς, Ἀνθυπασπιστὰς κλπ., προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ 2594 Α. Ν. «περὶ χορηγήσεως μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς ἀξιωματικούς, ἀνθ)στὰς κλπ.» ὁριζόμενον μηνιαῖον εἰδικὸν ἐπίδομα παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Β. Ν. τοὺς ἐπὶ Β. πλοίων ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρετοῦντας.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς ἀνακαλουμένους ἐφέδρους ἐκ μονίμων καὶ μὴ στελεχῶν (ἐγγάμους καὶ ἀγάμους οἰκογενειάρχας), παρέχεται τὸ ἐπίδομα τοῦτο ἐφόσον ἀνακαλούμενοι ἀπομακρύνονται τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τοῦ τόπου τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπομακρύνσεως μέχρι τῆς ἐπανόδου των εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 3.

Ἅμα τῇ κηρύξει γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ ἐκρήξεως πολέμου παύει καταβαλλόμενον τὸ διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ὁριζόμενον ἐπίδομα καὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀρχικελευστὰς τοὺς μετέχοντας κατὰ τὰ κεκανονισμένα ναυτικῶν συσσιτίων, προσθέτως αἱ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐπιμελητείας ἐν ἐκστρατείᾳ (Β. Δ. 20-3-1936) ὁριζόμεναι ἐν τῷ πίνακι Ι μερίδες τροφῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐκδίδοντος τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένας διαταγάς.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑφ)γὸς
ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου